

avancer ved en skatteydere flytning fra Frankrig til et andet EU-medlemsland, er i overensstemmelse med traktatens artikel 43 EF om den fri etableringsret. De gældende regler i aktieavancebeskatningslovens § 13 a om beskatning af urealiserede aktieavancer ved fraflytning m.v. svarer i al væsentlighed til de franske regler.

Efter de gældende regler i *ejendomsavancebeskatningsloven* kan en skatteyder udskyde beskatningen af fortjenesten på en erhvervsjendom i forbindelse med køb af en ny erhvervsjendom, hvis skatteyderen ned sætter anskaffelsessummen på den nye ejendom med fortjenesten på den gamle ejendom. Udskydelsen sker, indtil salget af den nye ejendom finder sted. Efter de hidtil gældende regler har dette dog ikke kunnet lade sig gøre, hvis ejendommen er beliggende i udlandet, jf. *ejendomsavancebeskatningslovens* § 6 A, stk. 4.

Efter gældende regler beskattes personer, der er fuldt skattepligtige her i landet, af deres indkomst fra afståelse af fast ejendom. Det gælder, hvad enten ejendommen er beliggende her i landet eller i udlandet. *Ejendomsavancebeskatningslovens* § 6 A, stk. 4, er derfor meget vidtgående. I de fleste tilfælde giver den fulde skattepligt danske myndigheder sikkerhed for, at skatteudskydelsen ikke ender i skattefritagelse. Det gælder imidlertid ikke, hvis den skattepligtige anskaffer en erhvervsjendom i udlandet og derefter fraflytter Danmark. Hvis anskaffelsessummen for ejendommen i udlandet kunne nedsættes med en fortjeneste på en dansk ejendom, ville fortjenesten på den afståede danske ejendom aldrig komme til beskatning. Det skyldes, at ejeren ikke længere er skattepligtig til Danmark, og i de tilfælde, hvor udlandet beskatter fortjeneste på fast ejendom, vil udlandet næppe nedsætte anskaffelsessummen med en fortjeneste på en helt anden ejendom, der er solgt, mens ejeren boede i Danmark.

Som følge af at *ejendomsavancebeskatningslovens* § 6 A, stk. 4, er meget vidtgående, kan man rejse tvivl om, hvorvidt den er i overensstemmelse med den frie etableringsret i traktatens artikel 43 EF.

2.6. Helårsomregning

Hvis en person kun er skattepligtig i en del af et år, skal den pågældendes skattepligtige indkomst, personlige indkomst og kapitalindkomst omregnes, så beløbene svarer til et helt års indkomst. Der beregnes skatter af denne helårsindkomst, men personen skal kun betale den del af de beregnede skatter, som forholdsmæssigt falder på indkomsten i den periode, hvor den pågældende var skattepligtig.

Baggrunden for reglen er, at den danske indkomstbeskatning er progressiv, så skattesatsen er højere for høj indkomst end for lav indkomst. Reglen skal fastholde progressionen for en person, som har en lav indkomst som følge af, at den pågældende alene er skattepligtig i en kort periode.

Reglen har især betydning i tilfælde, hvor en person tilflytter eller fraflytter Danmark, og hvor en person fra et andet land udfører arbejde i Danmark i en kort periode i løbet af et år.

Det kan overvejes, om det er i overensstemmelse med EU-retten - herunder især traktatens artikel 39 EF om arbejdskraftens frie bevægelighed - at beskatningen af en person foretages under hensyn til en teoretisk beregnet helårsindkomst, hvis denne indkomst afviger væsentligt fra den pågældendes faktiske indkomst for det pågældende år.

Landsskatteretten har i 2001 og 2002 taget stilling til reglen i to sager om personer, hvor den beregnede helårsindkomst afveg væsentligt fra den faktiske årsindkomst, som de pågældende personer havde haft i det pågældende år.

Landsskatteretten bemærkede, at uanset at EF-domstolen ikke principielt har afvist hensynet til progressionsbeskatningen, fandt retten, at selvom de særlige forhold for midlertidigt hjemmehørende personer objektivt set kan begrunde specifikke regler, således at skattemyndighederne kan fastsætte den skattesats, der skal anvendes på den indenlandske indkomst, så kan disse forhold ikke begrunde, at en vandrende arbejdstager i et tilfælde som det foreliggende stilles væsentligt anderledes end en ikke-vandrende arbejdstager, hjemmehørende i Danmark i hele indkomståret, som opnår en ekstraordinær stor indkomst i den del af året, jf. Traktatens artikel 39 EF.

Landsskatteretten fandt derefter, at der ved skatteberegningen skal tages hensyn til den faktiske helårsindkomst opgjort efter danske regler, såfremt den afviger fra den beregnede helårsindkomst efter personskattelovens § 14. På denne måde kan hensynet til progressionen opnås ved et mindre indgribende middel.

2.7. Bruttobeskattede lønmodtagere

En person, som er hjemmehørende i udlandet, og som af sin udenlandske arbejdsgiver stilles til rådighed for en dansk hvervgiver til at udføre arbejde her i landet, er begrænset skattepligtig af indkomsten ved arbejdet. Skattepligten opfyldes endeligt ved, at hvervgiver indeholder 30 pct. A-skat af personens bruttoindkomst og indbetaler skatten til de statslige told- og skattemyndigheder.